

Almindelige bemærkninger

Ændringerne er udtryk for Landsstyrets ønske om at efterkomme henvendelse fra Landstingets Ombudsmand angående hjemmel til at kunne bemyndige foreninger og organisationer til at udpege en leder af fællesfangst.

Derudover er ændringen i Fangstrådets medlemssammensætning en justering, der svarer til den ændring af Fiskerirådets sammensætning og høringsproces, der blev godkendt under FM2002/16. Desuden er der taget hensyn til Ombudsmandens udtalelse af 19. september 2002 i anledning af en klage fra KNAPK over Landsstyrets bekendtgørelse nr. 38 af 6. december 2001 om beskyttelse af fugle. På baggrund af denne udtalelse, har Ombudsmanden anmodet Landsstyret om at meddele, hvad Ombudsmandens vurdering af regelgrundlaget for Fangstrådet giver anledning til. Det er på baggrund af denne anmodning, at Landsstyret har udarbejdet en ændring ang. forslaget § 16, stk. 3, samt uddybet bemærkningerne hertil.

Forslaget har været i høring hos de enkelte medlemmer af Fangstrådet, samtlige kommuner, KNAPK, KANUKOKA, Direktoratet for Miljø og Natur, Grønlands Naturinstitut, TPAK, Politimesterembedet i Grønland, Grønlands Kommando og Rigsombudsmanden.

Der er i alt blevet modtaget ni høringssvar. Forslaget blev sendt i høring den 11. juli 2002, og høringsfristen blev sat til den 12. august. De modtagne høringssvar er fra henholdsvis Qeqertarsuaq Kommune, Upernavik Kommune, KNAPK, KANUKOKA, Direktoratet for Miljø og Natur, Grønlands Naturinstitut, TPAK samt Politimesterembedet i Grønland.

Fire af de ni høringssvarter, som afgav høringssvar havde anbefalinger/bemærkninger til det udsendte forslag. Høringssvarene har givet anledning til en mindre tilføjelse til bemærkningerne til lovudkastet, jf. bemærkningerne til § 1 nr. 2, 2. sidste afsnit.

Der blev afholdt et møde i Fangstrådet i uge 42/2002, hvor ændringen og uddybningen omkring § 16, stk. 3 blev accepteret.

Lovens økonomiske og administrative konsekvenser

Loven vil ikke medføre merudgifter for landskassen eller større administration for Hjemmestyret.

Bemærkninger til forslagens enkelte bestemmelser

Til § 1 nr. 1

Bestemmelsen i § 8 a er foranlediget af en henvendelse fra Landstingets Ombudsmand, hvor Ombudsmanden henviste til, at der i Landstingslov om fangst og jagt er en mangel på bemyndigelse af den lokale fisker- og fangerorganisation til at udpege leder i forbindelse med fællesfangst efter vågehvaler med storkalibrede rifler. Landsstyret har ved forslaget søgt at imødegå denne mangel.

Da der kan foregå fællesfangst i anden fangstudøvelse end blot ved fællesfangst af vågehvaler med rifler, har Landsstyret udarbejdet et forslag, der dækker alle former for fællesfangst. Således kan alle grupper, der deltager ved en fællesfangst, såsom fællesfangst af andre havpattedyr eller landpattedyr, udpege en leder af fangsten. Lederen kan ved udpegelsen stå for ledelsen af selve fangstudøvelsen, fangstfordelingen og fangstmeldingen på vegne af gruppen.

Til nr. 2

Bestemmelsen i § 16, stk. 1 er ændret således, at Direktoratet for Fiskeri, Fangst og Landbrug samt Direktoratet for Miljø og Natur vil fungere som tilforordnet af Fangstrådet. Direktoratene har hidtil fungeret som medlem og Direktoratet for Fiskeri, Fangst og Landbrug ligeledes som sekretariat for Fangstrådet. Ændringen er foranlediget af, at Landsstyret finder det mindre hensigtsmæssigt, at direktoraterne er med til at rådgive sig selv. Direktoratet for Fiskeri, Fangst og Landbrug vil for eftertiden fortsat fungere som sekretariat for Fangstrådet, hvorfor høringer, herunder de skriftlige høringers gennemførelse, fortsat vil være direktoratets opgave. Fangstrådet kan anmode direktoratet om at sende andre repræsentanter fra direktoratet, afhængig af dagsordenspunkter.

Fangstrådet består af repræsentanter fra organisationer og institutioner, der berøres af fangst og jagt. Indtil nu har forretningsordenen medført, at sammensætningen har været således, at KNAPK har udpeget 2 personer, KANUKOKA og TPAK har hver udpeget 1 person, Direktoratet for Fiskeri, Fangst og Landbrug samt Direktoratet for Miljø og Natur har hver udpeget 1 person. Desuden er der blevet udpeget 1 person fra hver af de faste tilforordnede interessegrupper og myndigheder til rådet, der består af Grønlands Naturinstitut, Jagt- og fiskeribetjent, NuKa A/S samt Great Greenland A/S. Således vil en høring stilet til en organisation f.eks. KNAPK ikke være det samme som høring af Fangstrådet, der som nævnt har udpegede personer som medlemmer.

Den ny bestemmelse i stk. 2 er en formalisering af forretningsordenen, som første gang blev godkendt af Landsstyret i 1997. Forretningsordenen, som blandt andet indeholder Fangstrådets sammensætning og antal medlemmer, vil efterfølgende blive revideret.

Bestemmelsen i stk. 3 er stort set uændret fra den nugældende lov og indeholder bestemmelse om i hvilke sager, Fangstrådet skal høres i. Fangstrådet skal ikke høres i forbindelse med udstedelse af kommunalevedtægter (§ 8, stk. 3) eller tildeling af

licenser til kvoterede arter (§ 5). Fangstrådet høres kun i sager af generel karakter. Stillingtagen til høringsager sker i henhold til Fangstrådets forretningsorden.

Ombudsmanden påpeger i sin udtalelse af 19. september 2002, at den nugældende lov nr. 12 af 29. oktober 1999 om fangst og jagt ikke tager stilling til:

- 1) med hvilken vægt Fangstrådets udtalelser skal indgå i Landsstyrets beslutningsgrundlag,
- 2) hvorvidt Fangstrådet har pligt til at udtale sig, og
- 3) på hvilket trin i sagsbehandlingen Fangstrådet skal høres.

Dette medfører følgende præciseringer:

Høring er en ordensforskrift, der skal sikre, at der indhentes fanger- og brugerviden.

Ad 1) Fangstrådet er et rådgivende organ for Landsstyret i spørgsmål knyttet til fangst og jagt, hvor problematikker og udvikling samt forvaltningen af de levende ressourcer diskuteres. Fangstrådet kan således behandle sager, der vedrører tiltag indenfor fangst og jagt for at afgive udtalelse til Landsstyret herom. Fangstrådet har eksempelvis fået forelagt udkast til bekendtgørelser om visse dyrearter, før disse blev sendt i ekstern høring, samt igen når hørings svarene er blevet modtaget og udformet i skemaform. På baggrund af høringsudkastene, hørings svar, rådgivning fra Fangstrådet samt vurdering fra direktoratets side, udarbejdes der en indstilling, som danner grundlag for Landsstyrets beslutning.

I lovens § 2, stk. 3, står der, at der i forbindelse med administrationen af fangst- og jagtforhold, skal lægges vægt på inddragelse af fanger- og brugerviden blandt andet via relevante hovedorganisationer samt Fangstrådet. Derudover har Landsstyret pligt til at høre Fangstrådet.

Landsstyret har pligt til at lade Fangstrådets udtalelser og vurderinger indgå i det skøn, som skal foretages efter lovens § 2, stk. 2, men der skal ikke nødvendigvis tillægges rådets udtalelser særlig vægt i forhold til andre oplysninger, men der er heller ikke hjemmel til at se bort fra rådets udtalelser.

Ved vurderingen af, hvilket formål høringen af Fangstrådet i øvrigt tjener, må Fangstrådets organisatoriske status som et egentligt råd tillægges betydning.

Ad 2) I henhold til Fangstrådets kommissorium fra 1997, kan rådet behandle sager for at afgive udtalelse til Landsstyret og har derfor ikke pligt til at udtale sig på alle henvendelser. Rådet kan ligeledes på anmodning fra Landsstyret komme med udtalelser. Fangstrådets udtalelse vil være en del af grundlaget for Landsstyret, når det skal træffe afgørelser. Det er således i Fangstrådets egen interesse at svare på henvendelser fra Landsstyret eller at afgive udtalelse.

Ad 3) Der er ikke fastsat retningslinier for på hvilket trin i sagsbehandlingen Fangstrådet skal høres. Høringen skal dog ske i tide, så Fangstrådets udtalelse kan indgå i Landsstyrets skøn.

Det er Fangstrådet, der høres, og Fangstrådet, der svarer. Landsstyret anser derfor en høring alene af Fangstrådets bagland (KNAPK, TPAK og KANUKOKA) utilstrækkelig til at opfylde høringspligten i § 16, stk. 3.

Endelig skal der i relation til Fangstrådet noteres, at der er økonomiske begrænsninger for hvor ofte Fangstrådet kan mødes. I henhold til Fangstrådets forretningsorden, kan Fangstrådet holde møde mindst 3 gange årligt. På grund af de økonomiske begrænsninger kan der foretages skriftlige høringer eller indkaldes til telefonmøder.

Den ny bestemmelse i stk. 4 er en præcisering af stk. 3 omkring høring af Fangstrådet. Det skal bemærkes, at ordene "tage stilling ved møde" også kan omfatte telefonmøder.

Til § 2

Landstingsloven træder i kraft den 15. april 2003.